

troer, at det vilde være en uværdig Fremgangsmaade for Rigsdagen, naar der er en For- dring, som man anseer for velberettiget, da at henvise den til at fremkomme i Form af Bøn- skrift.

Idet den ærede Rigsdagsmand gik ind paa Lovens andet Afsnit, benyttede han en meget snild Fremgangsmaade; han skildrede nemlig det nye Forhold, der her er Tale om, som en ny Hart- hornsstat, efter som han meget vel veed, at man er bleven bange for nye Hartfornsskatter, Noget, hvori jeg ikke skal afsvige fra ham; jeg vilde heller ikke let tilraade at lægge nogen egentlig ny Skat paa Hartfornet, men der er her aldeles ikke Tale om nogen Hartfornsskat, der er overho- vedet ikke Tale om nogen Skat; den Udgift, som medgaaer til dette Forhold, udredes af Statskassen; her er kun Tale om en Byrde, som skal ordnes efter Hartfornet; det er det Hele; det er en Naturalpræstation, som skal ordnes efter Hartfornet, og for hvilken der udredes en næsten fuldstændig Godtgjørelse af Statskassen, saa at dens Paalæg ikke paa nogen følelig Maade formindsker Værdien af Hartfornets Bestdelse. Altsaa, naar Sagen er saadan, bortfalde ogsaa alle de Indvendinger, som kunde gjøres imod en ny Hartfornsskat. Det er ogsaa heelt besynderligt, at den ærede Rigsdagsmand benytter det Argument, der kan hentes fra den Maade, paa hvilken Hartfornet benyttes i denne Sag, som et Ar- gument mod den Deel af Loven, som han al- deles fraraader at gaae ind paa, uden at lægge Mærke til, at netop det samme Argument og- saa har sin Gyldighed med Hensyn til det Af- snit af Loven, som han ikke vil fraraade, i det Mindste ikke bestemt vil fraraade, thi ogsaa Foderhestenes Underholdning ordnes i Henhold til Hartfornet, men Betalingen udredes af Statskassen, og det blev netop indrømmet af den ærede Rigsdagsmand selv, at det, saaledes at benytte Hartfornet til en Ordning af Na- turalpræstationer, var en simpel Wei, som kunde have Meget for sig, og hvorimod han ikke vilde have noget Bessentligt at erindre. Men, idet den ærede Rigsdagsmand atter kom til- bage til den Forestilling, at der her var Tale om en ny Hartfornsskat, som han med den Tanke, at det ikke var rigtigt at paalægge

Derne større Byrder i saa Henseende, end de hidtil have havt; men, naar der nu ikke er Tale om nogen egentlig Skat, vil denne Be- tragtning jo ikke have nogen synderlig stor Betydning. Iøvrigt er det ikke aldeles rigtigt, naar den ærede Rigsdagsmand angiver An- tallet af de Heste, Derne nu ville komme til at udrede mere, end de hidtil have udredet, til at være omtrent 100; det er ikke saa nær der- ved engang, men iøvrigt er det aldeles vist, at der af Dernes Hartforn vil efter Loven blive udredet flere Heste, end der hidtil er ble- vet udredet af visse Eiendomme paa Derne, og at Forholdet vil stille sig omvendt i Jylland; Forfjellen er omtrent 76. Den ærede Rigsdagsmand meente, at dette vilde være saameget mere urigtigt, som Derne vare mere bebyrdede med Hartfornsaafgifter end Jylland; det er en Paastand, hvorfor han ikke fremførte noget Be- viis, uagtet han lovede det, og jeg skal altsaa lade den staae hen, indtil han beviser den; alle sliige Sammenligninger ere vanskelige at jøre, og jeg skal overlade ham at føre Beviset, førend der paa en saadan Paastand kan læg- ges nogen Vægt. Jeg skal kun alene sige det, at, naar man overhovedet antager, at Hart- fornet er en fornuftig Maalestof til at udrede Byrder efter, saa er det jo netop en Fordeel, Noget, som er stemmende med det, man maa ønske, at den Byrde, som hidtil har været ud- redet efter en vilkaarlig Maalestof, herefter bliver udredet efter den normale Maalestof, vi have her i Landet, og der maa da ikke saa meget tages Hensyn til, hvorledes Forholdet forandrer sig, som til, at det tværtimod er no- get Retfærdigt, der opnaaes, naar Byrden fordeles efter den almindelige normale Maale- stof (En Stemme: Gammelskatten!). Man gjør mig nu den Indvending, at dette skulde staae i nogen Strid med, hvad jeg tidligere har været imod, nemlig, at Gammelskatten skulde fordeles efter den nye Matricul, men der er stor Forskel paa en fast, bestaaende Byrde, hvis hele Grundlag man ikke rører ved, og faste Afgifter, der engang ved udtrykkelige Ud- talelser ere lagte uforanderlige paa Eiendom- mene, og saa Indførelsen af en ny Skat, eller, som det her egentlig er, Indførelsen af en ny Byrde; naar man vil indføre en ny